

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theses Historico-Theologicae In quibus expenditur an
verè dicatur: Lovanienses sunt condemnati per Decretum
SS. Domini Nostri Innocentii XI. Proscribentis LXV.
Articulos?**

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1683?]

Pertinens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40472

sed toti Christiano orbi contulit incomparabile beneficium, &c. Hæc Deputati dum unâ Censuram Lovaniensem cum sua Justificatione Sanctitatis suæ judicio subjecerunt. Adversarii è contrâ, prout ex Memoriali Hispanico & Specimine ante dictis certissimè constat, laboraverunt ac institerunt, ne illarum Propositionum ulla ad sollicitationem Lovaniensium proscripteretur: ergò non Lovanienses sed potius Adversarii per Decretum 65. Propositionum sunt condemnati. 2. Ex horum doctrinâ quâ docent quod non oporteat ut semper vivamus ex charitate, ac proinde liceat ut ex cupiditate, non paucæ illarum Propositionum sunt natæ. Per aliam eorumdem doctrinam quam veluti principium sibi statuerunt, de usu scilicet probabilium, Propositiones istæ sunt confirmatae. Ex alia illorum fundamentali maximâ, quod scilicet gratia sufficiens omnibus etiam scelestissimis & nihil de Deo cogitantibus semper adsit, quædam illarum Propositionum natæ, quædam stabilitæ videntur, dum præcepta Dei eo usque emolliuntur, enervantur & inflectuntur, ut homines sic indispositi sine ulteriori Dei auxilio iis adimplendis tandem sufficient. Ex tribus famosis Lovaniensium principiis de Deo ut fine cordis & actionis, ut morum regulâ, & principio effectivo ratione gratiæ per se efficacis, propositiones condemnatae nec nasci, nec stabiliri potuerunt, quin potius per ea, ac potissimum per primum destruuntur. Ergò non Lovanienses, sed potius Adversarii per Decretum 65. propositionum sunt condemnati. 3. Propositiones 65. non sunt conformes Scripturæ Patribus ac potissimum Augustino, quorum lectionem plurimùm commendant Lovaniensas, sed recentioribus quibusdam Theologis ac Casuisticis, quorum lectionem mirè commendant Adversarii. Non ergò Lovanienses, sed potius Adversarii per Decretum 65. propositionum sunt condemnati. 4. Toti mundo notum est, quod Lovanienses ab Adversariis non de nimia laxitate, sed de intolerabili, ut aiunt, rigore accusentur: nunc autem manifestum est omnibus nullam 65. propositionum esse proscriptam propter nimium rigorem, sed omnes, nullâ exceptâ, ob nimiam laxitatem. Non ergò Lovanienses, sed potius Adversarii per Decretum 65. propositionum sunt condemnati. His omnibus, quæ adeò manifestè probant, non obstantibus, ausi fuerunt Adversarii afferere quod Lovanienses sint condemnati; & re ipsa id persuaserunt integris corporibus & singularibus personis quam plurimis, idque in re adeò de se palpabili, peractâ in Theatro orbis, & concernente tot personas, omnes scilicet Theologos Lovanienses. Colligat hinc Lector quæ Fides illis adhibenda sit, circa quædam magis obsura, vestita circumstantiis minus conspicuis, persuasa personis sibi devotis, & concernentia Lovaniensium paucos præaliis sibi invisos.

P E R T I N E N S.

I.

Contentionem notissimam inter duas mulieres direxit Salomon pronuntiando, quod vivæ prolis Mater foret quæ prolem nolebat occidi: quidni pari ratione dicamus, quod propositionum 65. illi sint Matres, vel si malis, Authores, qui in nupera apud S. Sedem contentionem eas nolebant condemnari?

II.

Lessius dicit: potes in operando reliquæ sententiâ, quam judicas probabiliorem, ordinarie sequi eam, quæ videtur minus probabilis, modò tamen vere sit probabilis, sive ea tutior sit, sive minus tutâ... Ex his sequitur, inquit, posse nos sequi opinionem probabilem contra propriam sententiam, quam putamus probabilem. Frustra ergò laborat Lessius operose discutiendo plurimos casus, in quibus hi afferunt,

illi

illi negant licere sequelam opinionis alienæ minus probabilis ac minus ure: nam eo ipso quo Lessius fatetur probabilem, fateri cogitur licitum esse quod velut illicitum exterminare conatur. Sed quomodo Lessius cum sua illa sententia de usu probabilitum conciliat illam quā docet ad recte agendum requiri judicium prudens, moraliter evidens & certum?

III.

Quisquis censet, ad probabilitatem extrinsecam sufficere quemdam numerum certorum Authorum, eo ipso quo fatetur pro opinione stare istum numerum talium Authorum, fateri cogitur illam esse probabilem, et si eam velut improbabilem exterminare conetur.

IV.

Contra veram Germanamque & practicam probabilitatem nihil solidi ex Scripturis, nihil ex Decretis Alexandri VII. & Innocentii XI, nihil ex Patribus, aut antiquis Scholasticis assertur, inquit Author Thesum defensarum 12. Iulii. Assertionem hanc quoad singulas partes destruere conabimur, ubi clarius dixerit quid ad VERAM GERMANAMQUE ET PRACTICAM SUAM PROBABILITATEM requiri ac sufficere sentiat.

FINIS.

